

Landskap:

Bohuslän

Upptecknat av:

Härad:

Tulanäs b:f

Adress:

Socken:

Spekeröd

Berättat av:

gammal Spekerödsbo.

Uppteckningsår:

Född år

i

Uppteckningen rör

hur Spekeröds kyrka såg ut innan. 1.

No en gammal gubbe
Spekeröd, Inlandsbk

1316

1316

1

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Huru Spekeröds kyrka fått sitt namn.

Ömtalad av gammal Spekerödsbo.

I gamla dagar bodde i nuvarande Spekeröds socken i Bohuslän en man, som hette Spege med sin hustru. Det var ej ett lyckligt äktenskap och mannen slog och misshandlade den stackars kvinnan på alla upptänkliga sätt. Torpet, varest det äkta paret bodde, kom snart i vanrykte i hela trakten, ty de resande, som färdades där förbi, hörde blott vredgade ord och gråt tränga ut genom den skrangliga dörren.

Så en dag dog gumman, utan att gubben hännit bli försonad med henne, och strax därpå följde mannen henne i döden. De båda makarna blevo begravna i en och samma grav, ty man tänkte, att om de icke funnit ro i livet, så skulle de väl få sova lugnt i den sista stora vilan. Men man misstog sig grundligt. Mannen fick ingen ro. Om dagarna kunde man höra suckar och gny över graven och om nätterna hörde det ofta att man såg hans irrande ~~and~~ skugga stryka omkring i bygden, fränkallande rädsla och fasa där den visade sig.

Och så gick tiden och alltjämt spökade Spege på kyrkogården. Men en natt kom en främmande vandrare gående där förbi. Denne man, som aldrig hört talas om spöket på kyrkogården och icke var rädd för vare sig djävulen eller något annat, tilltalades av den rolöse anden.

"Gå till min grav," sade denne, "och bed min hustru förlåta mig allt det onda jag gjort henne i livet, på det att jag må finna ro i graven."

"Det skall jag göra," svarade främlingen, "blott du visar mig vägen till din hustrus viloplats."

Anden blickade tacksamt på mannen, som lovat hjälpa honom och gled fram på vägen, som ledde till kyrkogården. Främlingen följde djärvt efter och då spöket slutligen pekade på en gammal gravkulle, gick han fram till denna och ropade med hög röst:

"Kvinna, vill du förlåta din man allt ont han gjort dig i livet?"

Nästan genast svarade en kvinnoröst nedifrån graven:

"Har Gud förlåtit honom, så må även jag göra det."

Och från den dagen fick mannen ro och man har aldrig sedan dess sett honom irra omkring på kyrkogården.

Från denne Spege säges nu ordet Spekeröd och nämnt på Spekeröds kyrka ha kommit och man tecknar även ordet i gamla norska krönikor med "g" och icke med "k".

(15)

Rugir Lalla!